

Faslıların Göçü: Yüzüstü Bırakılmış Bir Ümmetin Tanıklığıdır

Haber:

İspanya'nın resmi haber ajansı "EFE" Perşembe günü, binlerce göçmenin birkaç sınır kontrol noktasını geçtikten sonra Kuzey Afrika'daki işgal altındaki Ceuta'ya yaya olarak geçtiklerini bildirdi.

Yerel Fas medya kuruluşlarına göre, şehir, bu yılın 20 Temmuz'undan bu yana Fas kıyılarından yüzerek yapılan kaçak göç girişimlerinde belirgin bir artışa ve bazı dönemlerde bu sayının günde 200 kişiyi aştığına tanık olmuştur. (Sky News Arabic, 30/7/2026)

Yorum:

Dünya, Fas'tan işgal altındaki Ceuta'ya yönelen eşi benzeri görülmemiş kitlesel göçün video ve fotoğraflarını izlemiştir; göçmenlerin çoğu, Fas'ın kuzeyindeki Fnideq (Fındık) kentinde bulunan Rifiyein plajı gibi yakın sahillerden yüzerek karşıya geçmiş, onların arasından geçmeyi başaranlar olduğu gibi kente girmeyi başaramayanlar da olmuş ve onlarca kişi ise karşıya geçmeye çalışırken hayatını kaybetmiştir.

Gençlerin ülkelerini ve ailelerini terk etmelerinin sebebi, onları terk etmek istemeleri değildir; aksine vatandaşlarına onurlu ve güvenli bir yaşam sağlamaktan aciz olan siyasi sistemdir. Bir gencin gerçekliğinden kaçmak için boğazın sularında hayatını tehlikeye atması, kalkınmanın zirveye ulaştığını ve koşulların sürekli iyileştiğini iddia edenlere verilebilecek en anlamlı cevaptır; zira eylemler söylemlerden daha doğru olup insanların davranışları, herhangi bir resmi söylemin doğruluğunun gerçek ölçütüdür.

Çelişkiyi daha acı kılan şey ise; resmi kürsülerde söylenenler ile unutulmuş mahalle ve köylerde yaşananlar arasındaki belirgin uçurumun açığa çıktığı bir sahnede, bu toplu kaçış dalgasının, başarılar ve kazanımlardan bahseden resmi söylemle aynı zamana denk gelmesidir. Zira konuşmalarda yeni bir kalkınma döngüsünden bahsedilirken, binlerce genç ayaklarıyla ve bedenleriyle içinde bulundukları durumun hakikatini ortaya koymaktadır; çünkü gençler, onurlu bir iş ve umut verici bir ufuk bulmadıkları vatanda kalmaktansa, boğulma ya da tutuklanma riskini göze almayı tercih ediyorlar. Dolayısıyla bu kitlesel göç, insanları aşağılamayı, aç bırakmayı ve onları ezmeyi alışkanlık edinmiş İslam ülkelerindeki mevcut rejimlere yönelik bir çılgılıktan başka bir şey değildir.

Bu gençlerin hayatlarını tehlikeye atarak kendisine ulaşmaya çalıştıkları İspanya ise, diğer Batı ülkeleri gibi bu insan akınına, merhamet edilmesi gereken insani bir kriz olarak değil, aksine karşı koyulması gereken bir güvenlik tehdidi olarak yaklaşmaktadır. İspanyol yetkililer, güvenlik güçlerini seferber edip barınma merkezlerinde olağanüstü hal ilan etmiştir; bunu ise, bu göçmenlere onurlu bir sığınak sağlamak için değil, aksine sınırları kontrol altına almak ve ihtiyaç duymadıkları bu insan fazlalığının topraklarına sızmasını engellemek için

yapmıştır. Böylece Faslı bir göçmen, ülkesindeki acımasız rejimin çekiciyle, ondan yalnızca kendi çıkarlarına hizmet etmesini kabul eden, aksi takdirde akıbeti, tutuklanma, sınır dışı edilme ya da ondan önce pek çok kişiyi yutan Cebelitarık Boğazı'nın sularında boğulmak olan Avrupa'nın örsü arasında kalmıştır.

Gençler, boğulma tehlikesinin farkında olmadıklarından dolayı değil; tüm umut kapılarının kapandığı bir gerçeklikte yavaş yavaş boğulmaktansa, suda boğulmanın daha merhametli olduğuna inandıkları için denizde yüzerek karşıya geçmeye çalışıyorlar. Şöyle buyuran Allah, ne kadar da doğru söylemiştir: **ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ أَيْدِي النَّاسِ** “**İnsanların bizzat kendi işledikleri yüzünden karada ve denizde düzen bozuldu.**” [Rum 41] İnsanları denizin tehlikelerine sürükleyen bu bozulma, onların işlerini üstlenen, yeryüzünü ifsat eden ve Allah'ın kendilerine emanet ettiği tebaayı ihmal eden yöneticilerin etkilerinden başka bir şey değildir.

Kalpleri acıyla kıvrandıran şey ise, gençlerin, yöneticilerinin zulmünden kaçmak için göç ettiklerini görmektir; oysa bu, Allah'ın rızasını kazanmak için yapılan bir hicret değil, aksine ajan ve bağımlı rejimlerinin yarattığı gerçeklikten bir kaçıştır. Şayet bu göç (hicret), Allah'ın dinini aramak ve O'nun şeriatına yardım etmek için olsaydı, o zaman Allah'a yaklaştıran en büyük amellerden biri olurdu; tıpkı Subhanehu'nun şöyle buyurduğu gibi: **وَمَنْ يُهَاجِرْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ** “**Allah yolunda hicret eden kimse yeryüzünde gidecek birçok güzel yer ve bolluk (imkân) bulur.**” [Nisa 100] Ancak bugün bu, tersine olan bir göçtür; yani bir darlıktan başka bir darlığa, vatan içindeki bir zilletten göçmenin dışarıdaki barınma ve sınır dışı etme merkezlerinde sürüklendiği bir başka zillete doğru yapılan bir göçtür.

Kurtuluş, merhametsiz kıyıları doğru yapılan tehlikeli yolculuklarla değil, aksine tiranların bozduklarını düzelter ve insanların hem dinlerini hem de dünyalarını ikame eden Raşid bir emire geri dönmekle olacaktır; işte o zaman ülkeden zorla göç etmenin yerini, kişinin toprağına alıştığı ve onu terk etmek zorunda kalmadığı bir yaşam alacaktır. Bunu da Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şu kavli doğrulamaktadır: **مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ آمِنًا فِي سِرِّهِ، مُعَافًى فِي جَسَدِهِ، عَنْدَهُ قُوتٌ يَوْمِهِ، فَكَأَنَّمَا حِيزَتْ لَهُ الدُّنْيَا بِحَدَافِيرِهَا** “**Sizden hanginiz canı ve malı emniyet içinde, vücudu sıhhat ve afiyette, günlük azığı da yanında olduğu halde sabahlarsa, sanki bütün dünya kendisine verilmiş gibidir.**”

Ümmete aşağılanmanın tüm sınıflarını tattıran zalim rejimler ortadan kalkıp işlerini Rabbinin şeriatıyla gözetten ve kendi yurtlarında olanların onurlarını ve geçimlerini koruyan bir devlet kurulmadıkça bu zulüm ortadan kalkmayacak ve bu mazlum ümmet de güvenli bir bulamayacaktır. Böylece ne bir genç yöneticinin zayi ettiği rızkının peşinde dalgalarla boğuşmak zorunda kalacak, ne de bir aile tiranların yol açtığı yıkımdan kaçarken paramparça olacaktır. Ancak o zaman ümmetin kanı, namusu ve malı korunabilir.

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan
Ethem Abdulkerim